

In liefdevolle herinnering aan

Grietje Kuik

weduwe van

Georg Albert Visschedijk

Zij werd geboren op 9 februari 1919 te Heerlen. Zij overleed, gesterkt door het H. Sacrament der Zieken, op 7 juli 2004 in St. Maartens-Stede te Losser. Na de Uitvaartviering in de Gerardus Majella-kerk te Overdinkel hebben wij haar op 12 juli bij vader op het parochiekerkhof aldaar te ruste gelegd.

Zij heeft het in het leven niet gemakkelijk gehad. Zij groeide op in een groot gezin en wist al vroeg wat werken was. Zij ontmoette pa bij Nico ter Kuile in Enschede. Op 21 oktober 1942 trouwden zij. Eerst woonden zij aan de Kerkhofweg in Overdinkel, daarna aan de Hoofdstraat en uiteindelijk kwamen ze terecht aan de Julianastraat.

Zij kregen 7 kinderen waarvan er 2, Nicolaas en Jopie, al heel vroeg overleden. In dit drukke gezin moest zij, samen met pa, hard werken om de touwtjes aan elkaar te knopen. Ondanks de soberheid was er tijd en ruimte voor de kinderen. Vooral in deze periode was zingen haar lust en haar leven, of dat nu thuis was, bij "Stella Maris" of solo bijvoorbeeld bij bruiloften. Ook haar devotie voor Maria zijn haar een grote steun geweest.

Zo ging zij zelfs een keer naar Lourdes. Pa en ma zijn 42 jaar gelukkig getrouwd geweest.

Na een moeilijke periode door het overlijden van pa kreeg zij een bejaardenwoning aan de Kerkhofweg. Ma ging met veel plezier naar de bingo, waarna je kon wachten dat ze opbelde met de mededeling: "Ik heb weer niks gewonnen!" Hoeveel truien en sokken ze heeft gebreid, is niet te achterhalen, maar ze deed het in ieder geval heel graag. Wat ze ook prachtig vond waren de reisjes met de Zonnebloem en het Rode Kruis. Vooral de reizen aan boord van de 'Henri Dunant' betekenden veel voor haar.

Eind 1995 kreeg ma last van haar schildklier. Daarom moest zij tijdelijk worden opgenomen in het verpleeghuis in Denekamp. Terug naar haar woning aan de Kerkhofweg kon niet meer en kwam ze terecht in St. Maartens-Stede. Hier bloeide ze helemaal op. Wij genoten van haar verhalen hoe ze 's avonds aan het zingen waren geweest en de verzorgsters haar wegens 'geluidsoverlast' naar haar kamer stuurden... Zoals ze zelf vaak zei: "Ik heb het hier hartstikke mooi en goed!" Jammer genoeg heeft benauwdheid haar regelmatig parten gespeeld, hoewel dit gelukkig de laatste jaren heel goed ging. Ma genoot intens van de aandacht die de kinderen, klein- en achterkleinkinderen aan haar besteedden. Begin mei ging haar gezondheid snel achteruit; op Moederdag zijn haar de laatste Sacramenten toegediend. Ze krabbelde weer iets op, maar ze had helaas niet voldoende kracht meer en is ze, toch nog onverwacht, tevreden met dit einde, op 7 juli overleden.

Dank je ma, dank je lieve oma

Voor uw medeleven en blijk van belangstelling zeggen wij u onze oprechte dank.

Kinderen, klein- en achterkleinkinderen